

۲۰۲۲/۰۴/۰۸

عبدالجلیل جمیلی

دوست گرانقدرم مرحوم ولی احمد جان نوری را بشناسید ! انا لله و انا الیه راجعون

هموطنان ارجمند ! واقعیت‌های را که میخوانید در ۲۸ اگست ۲۰۱۴ به نشر رسانده بودم و اما در حالی که امروز این برادرم بروز شنبه اول رمضان المبارک - ۲ اپریل ۲۰۲۲ برحمت حق پیوسته - عین مطلب را بدون تصرفی شایسته معرفی مکرر مدصوف میدانم.

بزرگواران مرحوم فامیل نوری - مانند دانشمند مرحوم عبدالحکیم خان نوری سابق رئیس دستگاه بزرگ برق سروبی (همچو مرحومین انجنیر امرالدین خان شنسب و انجنیر غلام محمد خان فرهاد و دیگر همقطاران اعزامی هم تحصیل شان در آلمان) از دور سلطنت اعلیحضرت غازی مرحوم امان الله خان (و یا مرحوم عزیز احمد خان نوری (مهاجر وطن) و صاحب قلمی که مقالات و اشعار ناب شان تا آخرین رمق حیات زیب مطبوعات ما هم در کابل و هم در جلا وطنی و حتی آئینه افغانستان شما بوده و در وطن هم تا قبل از روزگار بد ! مقام معاونیت اول ریاست عمومی بندروالی های وزارت تجارت افغانستان را داشتند و اینکه کی بودند و چه ها کردند و چقدر صادقانه و پاک دامن و محرومانه با جلای وطنی ازین ظلمت کده بشری رخت بر بستند و رفتند جای خودش را دارد !
و اما طوریکه بخاطر دارم خودم آغای ولی احمد نوری را از دوران تحصیل در صنف ۷ لیسه استقلال که همصنفی و دوست نزدیک برادر مرحوم و کیل جان جمیلی (۷ سال خوردتر از خودم) بود و بعضاً با برادرم وکیل جان بمنزل ما میامدند و آن زمانی بود که خودم به پوهنخی حقوق و علوم سیاسی پوهنتون کابل شامل بودم .
چنانچه ایشان در سوانح خود می نویسند و هم معلومات و اتقی که دارم بعد از دوره تحصیل بکلوریا در لیسه استقلال و مدتی کار در وزارت مخابرات (تحصیلات عالی اش را در فرانسه در رشته رادیو الکتریسیته تا سال ۱۹۶۱م انجام داده است)

نوت: خوب بیاد دارم زمانی که با ختم تحصیلات عالی در فرانسه عازم وطن می شدند و با ارتباطی که داشتیم خود موصوف با خانم محترمه خود میرمن ژنین نوری (فرانسوی - افغان شده) که واقعاً تا امروز در گرما و سرمای زندگی امتحان نجابت شخصی و فامیلی و مادری دو صبیبه گرامی را با کمال پاک سرشتی و علاقه مندی به افغان و افغانیت داده و ایشان با دو دختر برومند شان ثریا جان نوری و صبرینه جان نوری توسط موتر شخصی با چند بکس و بگاز مختصر بمسکو آمدند زیرا در آن فرصت خودم سکرتر دوم سفارت افغانستان در مسکو بودم که ایشان بعد از چند روز تور شهر مسکو با پرواز ایروفلوت شوروی بکابل عزیمت کرده و موتر شان را توسط قطار آهن به وطن فرستادیم .

دوره خدمت و تجارب خود در وزارت مخابرات مینویسند که : موصوف در مورد:
-از سال ۱۹۶۱ تا ۱۹۶۹م در پُست های مدیریت های دستگاه فرستنده (TELECOM) در مخابره بین المللی، پوست پارسل، و ورکشاپ وزارت مخابرات (دستگاه اداری و تخنیکی تلفون کابل)

باز هم باید خاطر نشان کرد که چون جناب انجنیر امیرالدین خان شنسب (شوهر خواهر محترمه آغای نوری) با عقد مقاوله و نمایندگی کمپنی معروف مرسیدس بنز آلمان در افغانستان موسسه بزرگ تخنیکی (بنا م شنسب سرویس را در شهر نو کابل) افتتاح کرد از آغای ولی احمد نوری منحیث عضو فامیل مجرب تخنیکی خواهش کرد که از ماموریت دولت کناره گیری کرده و اداره این موسسه بزرگ تخنیکی را بدست گیرد . چنانچه خود مو صوف مینویسند:

-بوده است از سال ۱۹۶۹ تا ۱۹۷۹م نخست معاون و سپس رئیس مؤسسه دایملر بنز ا

AFGHANISTAN DAIMLER BENZ AG

و قابل غور است که اگر همین آقای ولی جان نوری دست و آستین بر نمیزد و آن سردار واقعی شعر و ادب و با درد افغانستان (یعنی مرحوم سردار محمد رحیم شیون کابلی) را با آن همه ابعاد علمی و درد هایش معرفی نمیکردند این شخصیت به ابعاد لازم گم نام میماندند که ملاقاتها و دیدنهای سالیان چند با مرحوم شیون کابلی را جز خاطرات نیک زندگی خود هم می شمارم ایشان پسر سردار محمد عمر خان کاکای اعلیحضرت غازی امان الله خان بودند (و هم یک مطلبی که یقیناً خود شان هیچوقت آنرا بزبان و قلم نخواهد آورده اینست که چون در پهلوی اداره امور خود از درد وطن دور نبودند - در مبارزه با وطنفروشان روس نوکر! چنان بیدریغ پیش میرفتند که در همان چند یومیکه خودم هم در کابل بودم - او را شدیداً پریشان یافتم و حرف محرّمش این بود که یکی از چپبهای (که او را میشناختم و برادرش در پوهنخی ما بود!) و زمانی نمک خور با پاس ولی جان نوری - در گوشش صدا کرده که چون در جلسه شنیدم که میکشندت! تا میتوانی هرچه زودتر خود زن و فرزندان را ازین تباهی نجات بده! که با لطف خداوند خودها را از تهلکه مرگ نجات داده و به اصطلاح با یک سر دو گوش و با اهل و بیت خود خود را بفرانسه رساندند و همین است اقامت دراز مدت شان از بدو هجوم دغل دوستان روسیه؛ که و اینک زاید از چهل سال است که در فرانسه مهاجر اند بوده)

چون خانم محترمه او سابقه ماموریت وزارت مخابرات فرانسه را داشت آبرو مندانه دوباره به آن وزارت پذیرفته شدند تا اینکه با تمام امتیازات دور خدمت خود و برویت سن و سال، به تقاعد قانونی نایل شده اند.

در عینحال باید گفت که او انسانیت که در همین فرانسه بیش از ده ها طفل معیوب و زده و زخمی یتیم و یسیر بی دست و پای افغان را نه تنها همدرد بوده بلکه شرایط انتقال شان را بفرانسه و وسایط اقامت شان را در آن کشور حتی اقامت برخی شان را در اپارتمان شخصی خودها چنان مهیا ساخته و خود و خانم محترمه و فرزندان شان با تمام صمیمیت و علاقه چنان در خدمت آن نونهالان دست یا پا قلم شده بودند.

باید تذکر داد که جناب ولی احمد توری با خدمات شایسته ای در امور مطبوعاتی وطن و با علاقه و استعداد سرشاری که داشتند در ماه اکتوبر ۲۰۱۶ بحیث مؤسس بنیاد نشریه و بسایت آریانا افغانستان آنلاین را و با همدلی و همکاری عده زیادی از نویسندگان گرامی تا قدرت توان سلامتی خود یعنی ۲۷ دسمبر ۲۰۲۱ مؤفقانه پیش بردند.

این انسان خلیق و خوش صحبت و مهربان همیشه تمام مساعی اش را بخرچ میداد تا بی دریغ و بدور از هر نوع تبعیض همیشه در خدمت دوستان و وطن و وطندارانش باشد

نا نگفته نماند که صبیبه های گرامی شان ثریا جان و صبرینه جان دارای تحصیلات عالی و مسلط بر السنه فارسی دری و فرانسوی و انگلیسی میباشند که شایسته تمجید اند. پس در حالیکه این دوست بی بدیل در بین ما نیست التجایم بخالق یکتا و مهربان اینست که این بنده نیک خود را قرین رحمت خود داشته بهشت برین را نصیبش گرداند و صبر و تسلیم قلبی و روحی را نصیب اهل و بیت گرامی و دوستان درد رسیده آن مرحوم کند

امین یا رب العلمین

عبدالجلیل جمیلی- ۷ اپریل ۲۰۲۲ / ششم رمضان المبارک

برای مطالب دیگر عبدالجلیل جمیلی روی عکس کلیک کنید